

Ks. prof. Andrzej Strus SDB
(19 IV 1938 – 12 VI 2005)*

Ks. Andrzej Strus urodził się 19 kwietnia 1938 r. w Strusach koło Siedlec jako pierwszy z trzech braci. Rodzice, Mikołaj i Marianna, zadbali o należyte wychowanie chrześcijańskie. Jako młodzieniec wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego Księży Salezjanów w Sokołowie Podlaskim, a gdy zostało ono zamknięte przez władze komunistyczne, przeniósł się do seminarium w Różnymstoku. W taki sposób podążał drogą już wcześniej obraną przez jego wujka ks. Józefa Strusa, późniejszego inspektora Salezjańskiej Prowincji św. Stanisława Kostki w Warszawie.

Nowicjat, który odbył w latach 1954-1955 w Czerwińsku nad Wisłą, dopełniło złożenie pierwszej profesji zakonnej 2 sierpnia 1955 r. Pan Bóg domagał się jednak od młodego salezjanina potwierdzenia tej ofiary życia cierpieniem. Długa i przewlekła choroba, która dała o sobie znać po raz pierwszy tuż po skończeniu nowicjatu i darowane przez Pana Boga życie natchnęły kleryka Andrzeja do złożenia obietnicy Dawcy życia. W swoim dzienniczku, pod datą 21 września 1955 r. umieścił następujące słowa: „Zdało mi się, że jeden z księży (Ks. Radca) udzielił mi Komunii św. i rzekł: nie umrzesz, jeszcze będziesz żył. Zacząłem wierzyć, że nie umrę. Przyrzekłem Panu Jezusowi, że będę dobrze żył i wystrzegał się grzechu”.

50 lat życia darowanego ks. Andrzej wypełnił realizując kolejne etapy drogi formacyjnej: studia filozoficzne w Kutnie Woźniakowie (1955-1957), praktykę duszpasterską w Szczecinie Wielgowie (1957-1958), Czerwińsku (1958-1959) i Łodzi (1959-1960) oraz studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Łądzie nad Wartą zwieńczone święceniami prezbiteratu, które przyjął 7 czerwca 1964 r. Przedłużeniem drogi formacji były studia specjalistyczne, które ks. Andrzej mógł podjąć po dwóch latach pracy duszpasterskiej w parafii św. Teresy w Łodzi, najpierw na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (1966-1969), a potem na rzymskim Biblicum oraz w Ecole Biblique w Jerozolimie (1969-1976). Studia i badania biblijne zaowocowały rozprawą doktorską *Nomen-Omen. La stylistique sonore des noms propres dans le Pentateuque*, napisaną pod kierunkiem L. Alonso Schokela, obronioną w 1976 i opublikowaną w 1978 r. w prestiżowej serii „Analecta Biblica”.

Od zakończenia studiów aż po ostatnie miesiące życia ks. Andrzej Strus poświęcił się bezgranicznie misji dzielenia się Słowem Bożym. Był cenionym wykładowcą Pisma Świętego

* Artykuł ks. dr. D. Sztuka zamieszczony w ZN SBP 2/2005, s. 357-359.

w salezjańskich seminariach i centrach studiów w Łądzie nad Wartą, Kutnie Woźniakowie, a potem w Cremisan koło Betlejem (1986-1990), Lubumbashi (1990-1992), Turynie (1996-1997) oraz na Uniwersytecie Salezjańskim (UPS) w Rzymie (1992-2005). Tam też został mianowany profesorem nadzwyczajnym (27 VII 1992), a po 12 latach pracy dydaktycznej i badawczej profesorem zwyczajnym (26 III 2004).

Ks. Andrzej był członkiem-założycielem Associazione Biblica Salesiana i od 1993 do 2004 r. przewodniczył temu stowarzyszeniu, organizując i animując cykliczne sympozja biblistów salezjańskich z całego świata. Ostatnie z nich, zatytułowane *Lettura orante della Bibbia: Lectio divina e vita salesiana*, było przygotowane i prowadzone przez ks. Andrzeja w dniach od 27 grudnia 2004 do 3 stycznia 2005 r. w Krakowie. To wówczas komentując epizod z życia proroka Ezechiela, który spożywając zwój czuje słodycz miodu (Ez 3,3), powiedział: „Słowo wysłuchane i przyswojone jako pożywienie (...) ma smak miodu. Lecz, gdy zostaje skierowane do innych, staje się gorzkie, nie chciane, odrzucone, bo nie może się Nim delectować ten, kto tego Słowa nie pragnie (...) Jest to jedyne prawdziwe Słowo w historii, jest to jedyne autentyczne przesłanie, które powinno wybrzmiewać w sercu i uszach tego, kto Je głosi. Słuchanie Słowa powinno zawłaszczyć sobie moje serce”.

Wielką pasją ks. Strusa była też archeologia. Jego wychowankowie z Cremisan zapamiętali go jako doskonałego przewodnika po miejscach związanych z biblijną historią zbawienia, a nade wszystko jako organizatora i prowadzącego prace wykopaliskowe we wskazywanym przez tradycję miejscu pochówku św. Szczepana Męczennika w Khirbet Fattir-Bet Gemal. Na prace te otrzymał pozwolenie Israel's Antiquities Authority i prowadził je podczas kilku kampanii wykopaliskowych we współpracy z Ecole Biblique et Archéologique Francaise (1989-1991) oraz ze Studium Biblicum Franciscanum (1992-1998). Ich rezultaty zostały opublikowane w biuletynie „Associazione Biblica Salesiana”, a w ostatnich latach w pozycji książkowej (*Khirbet Fattir-Bet Gemal. Two Ancient Jewish and Christian Sites in Israel*, LAS, Roma 2003).

Wielka aktywność ks. Andrzeja Strusa na polu badań biblijnych oraz archeologicznych, jak również wielka kompetencja wykładowcy przedmiotów biblijnych została potwierdzona przez jego liczne publikacje książkowe i artykuły, które ukazywały się w wielu prestiżowych czasopismach specjalistycznych.

W pamięci jego studentów, współpracowników oraz osób, które mogły go poznać, ks. Andrzej zapisał się jako osoba otwarta, zawsze gotowa przyjść z pomocą. W taki sposób, najlepiej jak potrafił, realizował misję dzielenia się Słowem przez świadectwo życia, aż do ostatniego *fiat – amen* wypowiedzianego w obecności jednego ze swoich braci oraz

salezjanów i sióstr zakonnych zgromadzonych przy nim w Rzymie, w niedzielę 12 czerwca 2005 r. Wtedy to, po długiej chorobie nowotworowej, mógł powtórzyć za św. Szczepanem, którego ziemskich śladów poszukiwał podczas prac archeologicznych: „Panie Jezu, przyjmij ducha mojego!” (Dz 7,59).

Ks. Dariusz Sztuk SDB, SBP 211